

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Anna Kalata

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wplynelo dn. 22.03.07

nr 2007 podpis.....

BPS

Warszawa, 21.03.2007 r.

DUS-07-775-BB/06

Pan
Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

SECRETARIA
Biuro Prac Senatorskich
wpłynęło dn. 22.03.07
nr 2567 podpis.....

Szanowny Panie Marszałku,

Odpowiadając na pismo z dnia 20 grudnia 2006 r. znak: BPS/DSK-043-798/06, przy którym przesłane zostało oświadczenie złożone przez Senator Mirosławę Nykiel na 23 posiedzeniu Senatu w dniu 14 grudnia 2006 r. z uwagi na kolejną interwencję skierowaną do biura senatorskiego w Bielsku – Białej przez Stowarzyszenie Urodzonych w Niewoli Niemieckiej w sprawie odmowy w terenowych oddziałach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych zaliczania okresu podlegania określonym represjom przy ustalaniu prawa do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy pragnę uprzejmie poinformować, iż przedstawiona sprawa została skierowana na ręce Pani Aleksandry Wiktorow Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych celem przedstawienia stanowiska w podniesionych kwestiach.

Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w piśmie z dnia 26 stycznia br. znak: SEn61-72/2007 udzieliła informacji w sprawie zasad zaliczania na prawo i wysokość świadczeń emerytalno – rentowych okresów pracy przymusowej, które uprzejmie przedstawiam:

Zgodnie z przepisami art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.), zwanej dalej ustawą emerytalną, okresem składkowym jest okres pracy przymusowej wykonywanej między innymi na :

- rzecz hitlerowskich Niemiec w okresie II wojny światowej,
- obszarze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w okresie od dnia 17 września 1939 r. do dnia 31 grudnia 1956 r.,
- rozkaz władz alianckich do dnia 31 grudnia 1945 r.

Stosownie do przepisów § 24 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz.U. Nr 10, poz. 49, z późn. zm.), środkiem dowodowym potwierdzającym okresy pracy przymusowej w czasie od dnia 1 września 1939 r., są wszelkie oryginalne dokumenty, a w razie ich braku zeznania świadków.

Z przedstawionych przez osobę zainteresowaną dokumentów powinien bezspornie wynikać fakt, okres i miejsce wykonywania pracy pod rygorem przymusu.

W myśl przepisów art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy emerytalnej okresem składkowym jest okres działalności kombatanckiej, działalności równorzędnej z tą działalnością, okres zaliczany do okresów tej działalności oraz okres podlegania represjom wojennym i okresu powojennego określone w przepisach ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz.U. z 2002 r. Nr 42, poz. 371, z późn. zm.), zwanej dalej ustawą kombatancką.

Okres taki, zgodnie z przepisami art. 117 ust. 1 powołanej ustawy emerytalnej, dokumentuje się zaświadczeniem.

Stosownie do przepisów art. 22 ustawy kombatanckiej, zaświadczeniem takim jest zaświadczenie wydane przez Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych na podstawie decyzji Kierownika tego Urzędu.

W zaświadczeniu Urząd wskazuje rodzaj działalności oraz jej wymiar, podlegający uwzględnieniu przez organ rentowy.

Do kompetencji tego Urzędu należy ocena dokumentów przedstawionych przez osobę zainteresowaną na okoliczność działalności kombatanckiej i wydanie decyzji w tej sprawie.

Natomiast na podstawie przepisów ustawy z dnia 31 maja 1996 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich (Dz.U. Nr 87, poz. 395, z późn. zm.), zwanej dalej ustawą o świadczeniu pieniężnym, osobom podlegającym takim represjom przysługuje świadczenie pieniężne.

Uprawnienia do wymienionego świadczenia przyznawane są decyzją Kierownika Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych. Decyzja ta stanowi podstawę do podjęcia wypłaty świadczenia przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Ocena zatem, czy wskazany okres jest represją w rozumieniu przepisów art. 2 ustawy o świadczeniu pieniężnym i podanie liczby miesięcy podlegania represjom należy wyłącznie do Kierownika Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych.

Decyzja o przyznaniu świadczenia pieniężnego nie może być środkiem dowodowym stanowiącym wystarczającą podstawę do zaliczenia przez organ rentowy okresu pracy przymusowej, określonej w przepisach art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy emerytalnej, ani działalności kombatanckiej, wymienionej w przepisach art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy emerytalnej.

Nie jest to bowiem dokument wskazany w powołanych przepisach § 24 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń.

Ponadto akt deportacji często nie jest równoznaczny z okresem działalności kombatanckiej czy okresem wykonywania pracy przymusowej, ze względu choćby na wiek danej osoby.

W przypadku udowodnienia okresu pracy przymusowej nie wymaga się dodatkowego dokumentu dla celów zaliczania okresów pracy przymusowej w podwójnym wymiarze do ustalenia prawa do świadczenia.

Do ustalenia wysokości świadczenia okresy pracy przymusowej uwzględnia się w wymiarze pojedynczym.

Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych dodała, że zasady dokumentowania okresów pracy przymusowej znane są organom rentowym.

O ile występują przypadki niewłaściwego działania przy załatwianiu tego rodzaju spraw, Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych prosiła o ich wskazanie w celu podjęcia działań eliminujących nieprawidłowości.

Z
poważaniem
MINISTER PRACY
I POLITYKI SPOŁECZNEJ
Anna Kucharska
Anna Kucharska